

Bộc Dịch pha văn vọng

Ly nhân đảo thử bộ kham thương,
Pha thủy lô hoa tự cổ hương.
Thân sự vị tri hà nhật liễu,
Mã đề duy giác đáo thu mang.
Điền viên lao lạc, đông quy vẫn.
Đạo lộ tân cần bắc khứ trường.
Khước tiền vô sấu thị sa điều,
Song song tương sấn nhập tà dương.

Dịch Nghĩ

Khách xa nhà lúc này ngao ngán bội phần,
Đầm nước, hoa lau chẳng khác cảnh quê nhà
Đời mình chưa biết bao giờ lại rảnh rồi
Chỉ biết cày về thu, vó ngựa cày vợi vàng
Vườn ruộng điều tàn, về đông đã muộn,
Đường xá vất vả, lên bắc cũng xa.
Thà như những cánh chim ngoài bãi cát chẳng biết buồn là gì
Từng đôi theo nhau bay về trong bóng xế tà

Dịch Thơ

Cảnh chiều trên đầm Bộc Dịch

Ly biệt qua đây lại chạnh thương,
Hoa lau nước vũng tựa quê hương.
Tâm thân nào lúc không vương vít,
Vó ngựa sang thu đã vợi vàng.
Nhìn lại vườn đông buồn cỏ rù,
Trầy lên cội bắc ngại đường trường.
Nghĩ ra sượng nhất đàn chim bãi,
Về tới từng đôi rẽ bóng dương.